

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֶשֶׁת וְאָרָא - מְנַהֵגֵי יִשְׂרָאֵל

"וּמִשָּׁה בֶן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן שְׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבָּרָם אֶל פְּרַעֲהוּ" (שמות ז, ז)

פרעה, נשמטו ועזבו את משה ואהרון. הזקנים פחדו מפני תגובתו של המלך המצרי לדרישתו של משה כי ישלח את ישראל מארצו.

הנציגים היחידים שנותרו והופיעו בפני פרעה ללא פחד ודרשו כי ישחרר את עם ישראל היו משה ואהרון.

זקני העדה, ככל שהם מזדקנים יותר- כך הם מוסיפים לעשות חיל יותר ויותר בעבודת הבורא יתברך!

מן הראוי שגם אנחנו נדבק בהנהגתם. ככל שהאדם מתבגר, ומרגיש כי קרוב היום בו הוא יתבקש לבית-דין של מעלה ויצטרך לתת דין וחשבון על מעשיו, עבודתו הרוחנית צריכה להתגבר ביתר שאת וביתר עוז ולא יתן מנוחה לעצמו.

עליו להשתדל לחטוף עוד ועוד. למצוא שיעורי תורה שבהם יוכל ללמוד את התורה הקדושה לקיים עוד מצוות.

עליו לנצל את ההזדמנות כל זמן שבידו לעשות זאת, בטרם חלילה יהיה מאוחר מדי!

לכאורה עלינו להבין, מדוע התורה הקדושה מספרת לנו כאן את הגיל של משה רבינו ואהרון הכהן?

דוד המלך אומר: "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה" (תהילים צ, י).

דרך העולם היא, שככל שהאדם מזדקן יותר, כך הוא מסיר עול מעל צווארו. הוא פורש מתפקידים מלחיצים ומשתדל להעביר את ימי זקנתו בשלווה ובנחת ללא לחצים ודאגות.

ברור שאנשים זקנים לא מעוניינים לקבל על עצמם תפקידים חדשים. בפרט כאשר מדובר בתפקידים שיש בהם עול כבד ומשמעותי.

אך הנה לפנינו עומדים שני קשישים: אהרון בן שמונים ושלוש שנה ואילו אחיו משה בן שמונים שנה.

למרבה הפלא שניהם מסכימים לקבל על עצמם בגילים המופלג את עול הנהגת כל עם ישראל!

לא זו בלבד שהתפקיד שהם מקבלים על עצמם כרוך בעול כבד מנשוא, אלא שהוא גם רצוף סיכונים!

בורא עולם מתגלה למשה רבינו בסנה ומבשר לו כי שעת הגאולה של עם ישראל הגיעה וכי עליו להודיע להם ואף ללכת לפרעה ולהורות לו לשחרר את עם ישראל.

העם שמע את הבשורה הטובה והאמין למשה רבינו. הזקנים שיצאו יחד עם משה ואהרון אל

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרר בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בברכת שבת שלום הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	ריבוי חם
י"ט	16: 11	17: 24	17: 55
ת"א	16: 27	17: 20	17: 50
מ"ט	16: 27	17: 20	17: 50
כ"ב	16: 31	17: 24	17: 54

הצלחת דביר בן נלי רחל	העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי	לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב	לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל	

שואל ומשיב בהלכה - שבת - פתיחת קפסאות - חלק א'

האם מותר לפתוח בקבוק בשבת?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

מותר לפתוח קופסאות שימורים בשבת אם זורק את הקופסה לאחר שמרוקן את האוכל. **מקורות:** הגרש"ז אירבך בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ט הערה י, יד) כתב: כיוון שרגילים לזרוק אותה מיד, אין לה חשיבות כלי והפוח אינו נחשב כמתקן כלי. בשו"ת מנחת יצחק ח"ד (סימן פב ס"ק לו) כתב שלכתחילה ראוי לפתוח את הקופסאות מערב שבת, אך בדיעבד, אם מנהג כל בני המקום לזרוק את הקופסאות לאחר השימוש, המתיר לפתוח כמות שהם, יש לו על מה שיסמוך. גם החזון אי"ש (או"ח סימן נא ס"ק יא) שהחמיר בזה, כאן יודה להתיר. כ"כ בשו"ת חלקת יעקב (או"ח סימן קכא) לענין פתיחת קופסאות סרדינים.

אם מותר לפתוח אם לא פותח את המכסה כולו מסביב. **מקורות:** שו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רכ).

אם הוא משתמש בכלי בסיום אכילתו, מותר לנקב את הקופסה באופן שלא ראוי לשימוש לאחר הפתיחה. **מקורות:** שו"ת מנחת יצחק (שם ס"ק לז). כ"כ הגרש"ז אירבך בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ט הערה כ). כ"כ הגרי"ש אלישיב הובא בספר הלכות שבת בשבת ח"א (פי"ד בהערה).

מותר לפתוח פחית שתיה באמצעות משיכת הלשונית. **מקורות:** הגרש"ז אירבך, הובא בספר מאור השבת ח"א (מכתב ט אות ב) ובספר שולחן שלמה (סימן שיד סק"ז אות ד) מכיוון שאין הפותח רוצה לפותחן בסימון המוטבע דווקא, ואינו פותח פתח שיש בו מידה, אלא משום שכך הוא האופן הנוח לפתיחת הפחית. ע"ע שו"ת מנחת שלמה ח"ב (סימן לב) שאין בזה איסור מחתך, מכיוון שאין איסור אלא כשיש עניין בדבר הנחתך, מה שאין כן כאן, אינו רוצה, אלא שיהיה חור, כדי שהמשקה יצא בצורה טובה. ועוד, מכיון שזורקים את הפחית בגמר השימוש, היא בטלה למשקה שבתוכה, ודומה לקליפה של המשקה. שוב ראיתי שכן העלה הראש"ל בספרו חזון עובדיה - שבת (כרך ה עמוד שפד) ושכ"כ בשו"ת תשובות והנהגות ח"ג (סימן קו עמוד קטז).

יש מי שאוסר. **מקורות:** הגרי"ש אלישיב הובא בספר ארחות שבת (פי"א סמ"ג) יש כאן איסור מחתך מכיוון שנוצר פתח לפי מידה.

מותר להשתמש בחולץ פקקים בשבת, וגם אם ראש הבקבוק מצופה שעווה או מוטבע בו ציורים. **מקורות:** חזון אי"ש (שבת סימן נא אות יא).

סוכר ארוז בשקית נייר שמודבק בראשו באופן קל, והפתיחה מתבצעת על ידי הפרדת ההדבקה, מותר לעשות זאת בשבת ואין בזה איסור קורע. **מקורות:** שו"ת אור לציון ח"ב (שם).

שְׁמִירָה מִפְּלֵאָה

פעם בערב ראש חודש, ראה השומר, הרב שלמה אליהו פרימן, שני בחורים ערבים מחברון עומדים על יד החלון וזורקים אבנים על כל מי שיצא מהציון של רחל אימנו. לאחר מכן פרצו בצחוק מתגלגל. השומר שנחרד לראות את דמם הניגר של הפצועים מהאבנים, רץ מיד פנימה לתוך הקבר וזעק: "אמא רחל! אמא רחל! ערבים פוצעים את הבאים להתפלל על קברך! אנא הגני עלינו".

תוך כדי שהוא מיהר לצאת החוצה, ראה אישה זקנה עם מקל בידה פוסעת לכיוון פתח היציאה. הרב פרימן רצה למנוע ממנה מלצאת באותה השעה ממתחם הקבר, כדי שלא יפגעו בה חלילה, אבל הוא לא הספיק. מיד כשיצאה משם, אותו בחור זרק עליה אבן ופגע בה.

הזקנה הביטה בו, הרימה את מקלה ומלמלה דבר מה. הערבי הפורע חשב שהיא רוצה לזרוק עליו את המקל. הוא נסוג אחורנית חצי מטר בלבד, אבל זה הספיק. באותו רגע חלפה משאית ופגעה בו. הוא נפל מתחת לגלגלי המשאית ונהרג במקום.

נהג המשאית לא הרגיש בדבר ונעצר רק לאחר שגרר אותו למרחק של כמאה מטרים. כל הנוכחים נחרדו, כשראו שאותה זקנה נעלמה כלעומת שבאה. כל החיפושים אחריה עלו בתוהו. **כולם הבינו, שזאת היתה רחל אימנו, שיצאה לנקום על צערם של בניה.**

חבירו של אותו ערבי שעמד לידו אך לפני דקות ספורות, נחרד לראות את יד ה' שפגעה מיד בחבר שלו. הוא פרץ בבכי מר, השתטח לארץ בבכיות ואמר שהוא רואה שיד ה' פגעה בחברו בגלל אותו מעשה. למרבה הפלא, הוא רץ לאחר מכן למתחם הקבר פנימה וביקש את סליחתה של רחל אימנו. השומר הביט בו במבט תמוה. הצעיר הערבי אמר לו: "אתה לא ראית את מה שאני ראיתי!".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משיגחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (הנייד באישור ועדה רוחנית) 052-6329144

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

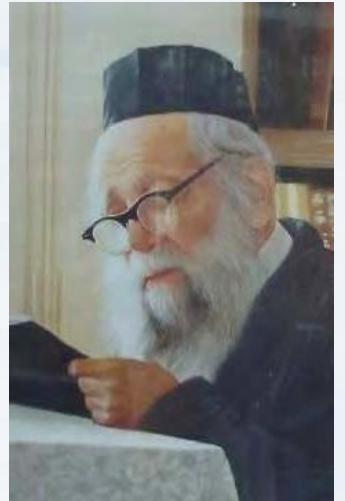
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב מאיר חדש זצ"ל

הגאון הרב מאיר חדש זצ"ל - נולד ב-כ"ז שבט ה'תרנ"ח (1898) בעיירה פאריץ (כיום בלארוס). בגיל 11 התחיל ללמוד בישיבה לצעירים בשקלוב. לאחר שנתיים נכנס ללמוד בישיבת סלבודקה. כשהיה בן 16 שנים אביו עבר לארצות הברית במטרה להביא לשם את שאר בני משפחתו, אבל מלחמת העולם הראשונה שפרצה אז הפרידה ביניהם. לאחר תקופה נפטרה אימו בפתאומיות והוא היה צריך לדאוג לכל מחסורם של אחיו ואחותו הקטנים. בזמן המלחמה הועמד בפני כיתת יורים רוסית, לאחר שנתפס ללא תעודות, אבל הוא ניצל בנס. בשנת ה'תרפ"ו (1925) עלה לארץ ישראל והצטרף לקבוצת בחורים, שפתחה את סניף הישיבה בחברון. הורשה להיכנס לשיחותיו של 'הסבא מסלובודקה' למרות שהיה צעיר. במאורעות ה'תרפ"ט (1929) ניצל בנס, כשהוא שכב מתחת לגופות חבריו.

בשנת ה'תרצ"ו (1936) לאחר פטירת המשגיח ר' יהודה לייב חסמן, התמנה כמשגיח בישיבה, תפקיד בו שימש למעלה מיובל שנים. בשנותיו האחרונות כיהן גם כמשגיח בישיבת 'עטרת ישראל', שהוקמה ע"י חתנו, ר' ברוך מרדכי אזרחי גם שימש כמשגיח בישיבת 'אור אלחנן' שבראשות בנו, ר' משה מרדכי. בנוסף מסר שיחות בישיבת 'תפארת התורה'. נפטר ב-כ"ט טבת ה'תשמ"ט (1989). חי כ-91 שנים. ציונו בחלקת ישיבת חברון בבית הקברות בהר הזיתים. בנו, ר' משה מרדכי, הקים לזכרו את ישיבת 'כנסת מאיר' בראשון לציון. רח' הרב מאיר חדש בשכונת רמת שלמה ובשכונת רמת מאיר במודיעין עילית נקרא על שמו.

אביו: ר' בן-ציון. **אימו:** מרת מחלה. **אשתו:** מרת צביה (בת ר' נפתלי מנחם הוטנר, מרבני אישישוק). **אחיו:** ר' דוד (שימש שנים רבות כר"מ בישיבת הישוב החדש). **מרבתי:** ר' פסח פרוסקין, ר' נתן צבי פינקל (ה'סבא מסלובודקה' רבינו היה תלמידו המובהק), ר' אברהם גרודז'ינסקי הי"ד (משגיח ישיבת 'כנסת ישראל' בסלובודקה). **מתלמידיו:** חתנו ר' ברוך מרדכי אזרחי, ר' אחיקם שבח (ראש ישיבת 'אור אלחנן' לצעירים בטבריה), ר' ישעיהו הדרי (ראש ישיבת 'הכותל'), ר' יעקב בצלאל זולטי (רבה של ירושלים), ר' יצחק חיים פרץ (רבה של רעננה), ר' דוד אברהם (ראש ישיבת 'בנין אב'), ר' מתתיהו שטרן (מנהלה הרוחני של ישיבת 'נתיבות חכמה' בירושלים), ר' צבי דיאמנט (מנהל רוחני בישיבת 'אור ישראל'), ר' שמעון פוחוביץ' (מנהל רוחני בישיבת 'בית מתתיהו'). **בניו:** ר' אהרון (חתן ר' חיים זאב פינקל, מכהן כמשגיח בישיבת 'מיר'), ר' משה מרדכי (שימש כראש ישיבת 'אור אלחנן'), ר' נפתלי (חתן ר' פסח קוקיס, מכהן כמשגיח בישיבת 'אור אלחנן'), ר' יוסף (חתן ר' נחום קסטנר, ר"מ בישיבת 'מיר'), בתו מרת שולמית (נישאה לר' ברוך מרדכי אזרחי, ראש ישיבת 'עטרת ישראל').

מספריו: לאחר פטירתו יצאו כמה ספרים ע"י תלמידיו: **אור חדש מאורות יקובץ שיחות וועדים יקונטרס פורים מאיר נתיבות יאור מאיר יאור עולם - פורים וחנוכה.**

תלמיד סיפר, שבמשך תקופה ארוכה התארך בבית רבו, הגה"צ רבי מאיר חדש זצ"ל, וסעד על שולחנו. כמובן שבתקופה זו, ספג התלמיד ראת שמיים והכוונה לחיים. דבר אחד נחרט בליבו במיוחד: כל יום, כשהרבנית הייתה מגישה את האוכל לפני הרב, הרב בירך אותה מכל הלב על הטובה העצומה שעשתה עימו, בכך שטרחה להכין את האוכל ולהגישו לפניו.

אותו תלמיד הוסיף: אומנם הרב מעולם לא שכח להודות לרבנית על כך, אבל לא היה לו די בכך. **בכל יום המילים היו שונות ומלאות חן, וכלל לא דמו לדברי התודה שהרב אמר לאשתו אתמול...**

המשגיח לא היה אז אברך צעיר. כבר עברו למעלה מחמישים שנה מהחתונה! בכל זאת לא נס ליחה ולא פג טעמה של ה'תודה' שאמר לאשתו. התלמיד סיפר: היה זה עבורי מסר מאלף שאין כמוהו. ראשית, לא לשכוח להודות. שנית, לא לחזור על אותן מילים. אם הנוסח שגרת, זה מוכיח שלא חושבים על מה שאומרים אלא התודה יוצאת באופן אוטומטי.

צריך לחדש ולהוסיף. לא לשכוח שאף אחד לא חייב לעשות לנו כלום, ואם עושים מגיע תודה רבה על כך, ובצורה שאמר הרב. אם כך צריך להודות לאישה, על אחת כמה וכמה שיש לנו להודות ולהלל את בוראנו על כל החסדים שהוא עושה עמנו יום יום ושעה שעה. (מעובד מתוך 'עלינו לשבח')

כל תלמידי ישיבת חברון לדורותיהם ידעו שברגע שהמשגיח מחליט לסלק את אחד הבחורים מהישיבה, הרי שהחלטה זו היא סופית ולא ניתנת לשינוי. עד שהתקבלה החלטה לסלק בחור מסוים, המשגיח ישב על כך זמן רב, והיפך בזכות הבחור לכל הצדדים. רק לאחר שראה שאין אפשרות אחרת, החליט לסלקו מהישיבה.

נודע שהמשגיח קיבל החלטה לסלק בחור אחד בישיבה. כשחבריו הגיעו ואמרו לו זאת והציעו לו 'להתחיל לארוז את המזוודות', הוא אמר: "אתם תראו שהמשגיח לא יסלק אותי". הבחורים התפלאו לשמוע זאת, אבל התכוננו לראות כיצד יפול דבר. לא עברו יום-יומיים והמשגיח קרא לבחור לבא לחדרו ושאל אותו:

"האם אתה יודע מדוע קראתי לך?". הבחור השיב: "כן, כי המשגיח רוצה לסלק אותי". המשגיח שאל: "האם אתה יודע מדוע אני רוצה לסלק אותך?". צריכים עכשיו לשבת בכיסא כדי לא ליפול מתשובת הבחור: "**המשגיח משועמם. אין למשגיח מה לעשות. היום מסלק אותי, ומחר יסלק מישהו אחר.**" המשגיח שמע את הדברים יוצאים מפי הבחור החצוף ולא סילק אותו.

רבינו לא עשה דבר בהנהגת הישיבה אם היו לו נגיעות עצמיות במעשה ההוא. אחרי שהבחור הסורר פגע במשגיח בצורה כה חמורה, ר' מאיר חש, שאולי בסילוקו מן הישיבה יתערב גם קמצוץ של נגיעה עצמית. אולי הוא יסלק אותו גם מפני שפגע בו, ולכן השאיר אותו בישיבה. בסופו של דבר הבחור שיפר את התנהגותו והפך להיות אחד המתמידים הגדולים. (ומתוק האור)

עמידה בְּנִסְיוֹן וְהַצְלָה

לא היינו חוזרים לרכב? הילדה הייתה עלולה להישאר כאן כל הלילה ברכב החנוק הזה, ה' ישמור!'. ר' מוטי חיפש את מספר הטלפון של המשפחה. הבעיה הייתה שהם התקשרו אליו מביתם בירושלים, בעוד שכעת הם בבני ברק.

בלית ברירה הוא נסע לאולם האירועים. הפעוטה התעוררה ופרצה בבכי. אשתו ניסתה להרגיע אותה. ר' מוטי נכנס לאולם וחיפש את אבי המשפחה. הוא הוציא אותו משם החוצה ובכעס רב אמר לו: "אתה נורמלי? שוכח ילדה אצלי ברכב בלי לשים לב?".

האבא מיד קרא לאמא, והאם חיפשו את ילדיהם. לאחר מכן הוא אמר לו: "כל ארבעת בנותינו כאן, לא שכחנו אף ילדה". ר' מוטי אמר לו: "אני חושב, שאתם טועים!".

הוא לקח אותם לרכב והראה להם את הילדה הבוכייה. ההורים ראו אותה ואמרו לו: "זו לא הילדה שלנו! אנחנו לא מכירים אותה. כשנכנסנו לרכב, ראינו אותה כבר יושבת במושב האחורי. חשבנו שזו הבת שלך".

דממת הלב שררה באוויר. ר' מוטי נזכר, כי הפעוטה עם התיקייה עלתה ראשונה לטנדר מיד כשהגיע לרחוב הירושלמי. הוא היה בטוח שהיא בת משפחתם.

עכשיו מסתבר לו, שאין לה קשר עם המשפחה שעלתה. לפתע הוא הצטמרר. רק לחשוב מה היה קורה, אם לא היה חוזר לרכבו... הפעוטה יללה בשקט ולא דיברה כלום. רק לפני כמה דקות הוא היה בדרך לנוח בבית והנה כל זה... **כיצד מאתרים את הורי הילדה?**

רעייתו פתחה את התיקייה ושלפה משם חוברת תוויו מוסיקה. על המחברת נכתב בטוש זוהר: 'שייך לציפורה ירושלמי, רח' רימוני נחושת 14, ירושלים. טלפון... וכו'. המוצא הישר מתבקש לפנות למשפחת ירושלמי.

ר' מוטי התקשר. הקו היה תפוס, כנראה מתקשרים למשטרה לדווח על היעדרות בתם... לאחר מספר דקות דיבר איתם ר' מוטי: "שלום, ירושלמי? הבת שלכם אולי חסרה?".

"א-י-פ-ה... ה-י-א?", נשמעה זעקה. "כל ירושלים מחפשת אותה!". התברר, שהפעוטה למדה בשיעור נגינה בשעות הצהריים. אביה בדרך כלל אוסף אותה חזרה.

באותו יום אביה הודיע לה, שהוא לא יוכל לאסוף אותה. הוא שולח חבר עם טנדר לבן, שיאסוף אותה. לר' מוטי יש טנדר לבן, והוא עצר בדיוק בזמן ובכתובת ממנה הייתה צריכה הילדה לעלות. הילדה עלתה לטנדר של ר' מוטי ולא של החבר ונרדמה.

מחריד לחשוב, מה היה עלול להתרחש, אילו ר' מוטי היה מסרב לאשתו היקרה...

להלן סיפור המעובד מתוך 'נפלאותיו לבני אדם'. יש בו כדי ללמדנו כיצד ה' מנהיג את העולם. גם כאשר האדם מותש ולפתע מגיע אליו ניסיון, עליו לדעת כי הכול מנוהל בידי בורא עולם ואם יתגבר על הניסיון, ייתכן שיזכה לראות מעט כיצד בורא עולם מסובב הסיבות, כפי שנראה בסיפור הבא:

ר' מוטי נהג טנדר הסעות המתגורר בבני ברק. הוא ענה לצלצול הנייד שלו. על הקו הייתה משפחה ירושלמית שביקשה ממנו להסיע אותם לאירוע משפחתי בבני ברק.

באותם רגעים הוא היה ליד ירושלים, כך שהנסיעה התאימה לו. היה זה כבר לאחר יום ארוך ומתיש והוא רצה להגיע לביתו לנוח מעט לפני תפילת ערבית והשיעור הקבוע.

"אנחנו שולחים אליך את אחד הילדים למטה. אנא צפור כשתגיע לבניין", ביקשו בני המשפחה. בכניסה לעיר היה פקק והוא נאלץ להתעכב זמן רב עד שהגיע לכתובת.

ילדה קטנה עם תיקייה התקרבה בשמחה לטנדר, פתחה את הדלת וישבה בספסל האחרון ליד החלון. לאחר כדקה הגיעו בני המשפחה ונכנסו לטנדר.

הילדים היו נרגשים לקראת האירוע. ר' מוטי בזמן זה שוחח עם ראש המשפחה. הטנדר הגיע לאולם האירועים בבני ברק. האב שילם ור' מוטי המשיך לכיוון ביתו.

הוא החנה את הטנדר ויצא משם. בכניסה לבניין, צלצל הסלולארי שלו. אשתו הייתה על הקו. היא שאלה: "היכן אתה?", הוא ענה: "אני כבר עולה לבית. אני חייב לנוח".

אשתו אמרה: "טוב שהגעת, אני בדיוק צריכה לצאת לפעילות התנדבות מטעם 'עזר מציון'. אתה יכול לקחת אותי בבקשה ברכב עד מקום הפעילות?".

לבקשה הזו הוא לא ציפה. הוא חשב לעצמו: "מה רוצים ממני היום. אין לי כוח לשום דבר!". עד שאני מגיע סוף כל סוף לבית אני שוב צריך לנסוע?". "בבקשה, מחכים לי ואני מאחרת. תעשה טובה, ממש אין לי כח לחכות למונית. זה יקח פחות מחמש דקות. בבקשה".

הוא אינו רוצה לסרב לאשתו היקרה. הוא לקח את צרור המפתחות, פתח את הרכב, התיישב ללא כל חשק והתניע. אשתו ירדה בשמחה ופותחת את תא המטען כדי להכניס את חבילתה. היא שאלה בתדהמה: "מי הילדה שנרדמה כאן ברכב?".

הוא קפץ מיד ממקומו: "איזו ילדה?" בספסל האחרון שבטנדר, צמוד לחלון, ישנה לה עמוקות פעוטה עם תיקייה בידיה. ר' מוטי מיד זעק: "איך הם שכחו אותה? חוסר אחריות. מדוע הם לא מתקשרים? היכן הם?".

"איזה נס שחזרתי לרכב... מה היה עלול לקרות, חלילה, אם

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת שושנה רייזל ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	אביבה בת שושנה רייזל ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מירם בן דבורה ז"ל	אברהם בן יונה ז"ל	מירם בן דבורה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה
רחל רפאת בת השמט ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	רחל רפאת בת השמט ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל
לטיף בן פרחת ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל
מרים בן שרה ע"ה	שרה בת מורברי רחל ע"ה	מרים בן שרה ע"ה	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אביבה וושי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	אביבה וושי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה	כל נשמות עם ישראל	שרה בת נרקיס ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל	רחמים בן רחל ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחת ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחת ז"ל
ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרהר ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	מישא אסתר בת זרהר ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמט ע"ה	אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמט ע"ה